

Hevnen er søt.

For mange år tilbake, før den store finneinvasjonen reiste en sørlending den lange vei til de tusens sjøers land. Han kjøpte seg en Finskstøver som var ferdig innjaget til en sum som til og med etter dagens priser var meget høy. Hunden innfridde alle forhåpninger til gangs, og den lykkelige eier ble tilbud både gull og grønne skoger for bikkja men den velsituerte eier snudde bare ryggen til alle tilbud. Hunden hadde mange egenskaper som gjorde den viden kjent. Den historien som her følger skal i følge muntlig overlevering være sann. Etter ei jakt en mils vei hjemmefra var de innom grunneier for en liten prat, på gårdsplassen ble hunden utsatt for ett overraskende og voldsomt angrep fra huskatten. Blødende fra snute og kjaker, men med øynene inntakt bar det hjemover. I sin vane tro slapp slapp han hunden ut av bilen og regnet med att den gjorde som den pleide, tuslet bort til sitt hus og matfat, men den gang ei !. Bikkja var vekk før han fikk snudd seg og det hjalp ikke med verken huing eller fløyting. Kvelden kom og natta med, etter telefoner og kjøring i nabolaget til tispeiere skjønnte han mindre og mindre hvor den ellers så sindige hunden var blitt av. Ut på morgenviksten ble han vekket av bjeffiing på gårdsplassen, og der sto bikkja gla og fornøyd uten tegn til anger for sin utflukt.

Dagene gikk og episoden ble glemt helt til han fikk greie på att den agresive katten ble funnet drept bak uthuset dagen etter jakta. Enden på denne historien må bli som det pleier å være , det mangler en del tråder.

Sort puddel eller mørk labrador.

Denne historien er ikke gammel , men desto helt sann, altså selvopplevd. Som noen vet arbeider jeg med bearbeiding av stein, der i blant til peiser , kjøkken osv. Her om dagen var jeg innom en butikk hvor en av de ansatte tok meg til side og spurte , har ikke du sort puddel ? nei svarte jeg kjapt , jeg har en Luzernerstøver og den er jo ganske mørk, men puddel har jeg aldri hatt og vil heller ikke få. Jeg mente ikke hund! utbrøt hun noe forfjamset, det var stein ! Nå ble jeg et øyeblikk forvirret, men tok meg fort inn, det er en stein som heter mørk Labrador og blir tatt ut i Larvikdistriktet la jeg til. Jeg visste det var noe med hunder utbrøt hun, mens rødmenn krøp ned forbi øreflippene hennes.

Arnold Bjørklund